

ACC. N:R M. 9287: 1-3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: J. Aug. Persson
Härad: Bara Adress: St. Gårdsödersgata 13, Lund
Socken: Högby Berättat av: min mor Hanna Hansson
Uppteckningsår: 1944 Född år 1837 i St. Mölleberga

"Hokkepeterskan" i Vinninge. s. 1-3.

Skriv endast på denna sida!

Hur rykten kunna uppstå, och hur de spridas!

N = 1.

Det är ju af många olika orsaker som rykten kunna uppstå, och kanske likaså hur de kunna spridas.

Jag som juvt att tänka några sådana rykten om berömda personer på 1800-taligt sätt, som min mor har talat om.

Det är i all i synnerhet sådana som den tiden kallas för "kloka", det fanns en i Wänninge i Bara härad som kallades för "Klopetterskan", hennes rykte som "klok" började första gången enligt sägen när hon tjänade som piga i Wänninge på en gård som kallades för "Trättesåden", alla gårdar där i Wänninge hade öfrarna på den tiden, det var vid ett tillfälle som där var gille där hon tjänade så hade de satt kaffepappor på långbordet i stugan där rundt om, vid båda sidor, och båda ändar, och när gästerna hade satt sig vid bordet så sade hon till dem: tror ni inte att jag kan få alla dessa kaffepappor att dansa ringdans omkring bordet?

Men svarade de då, det är där nog ingen som tror.

"Klopetterskan."

Fäst inte de sade hon då, och stod hon lite såg på dem.
 Stilla nu där: så knackade hon i bordet med knagen tre
 gånger, och så dansade alla kaffekapparen rundt på bar-
 det, och det sågo de alla, och sedan häpnade de.

Och det var första gången hon visade sina konter, och hon
 var då endast mycket ung, sedan den dagen blef det allt
 mer märkvärdiga saker hon gästade och förutade och så.

Sen så kallades hon den "kloka i Winnunge", hon hette Bo-
 tilda, sedan blef hon gift med en spräddgärd som hette Lennar
 och fick med honom två döttrar Maria ^{och} Kristina, Maria hon
 ärfde hennes konter och klokekap, och hade praktik i många
 år i Lemnhamn och annonserade i tidningar sin mottag-
 ning så här: f. d. Maria Pettersson från Winnunge träffas
 den eller den tiden på dagen. Kristina hade en gång varit
 mycket sacker men blef till sist rent förfallen och gick
 till sist i sällskap med töttra och togde, det var 1879 som
 jag sist såg henne i Stora Milleberga.

Sedan efter den dagen blefvo alla allt mer rädda för den kloka Batilda i Winnings, och så när hon blef gift så började folk från alla håll i Skåne komma och besöka henne för äfven från Håjenhamns kommu de.

Och hennes rykte efter den dagen blef allt större det spred sig som en löpeld, äfven allt, så dog mannen, men hur länge de varit gifta kommer jag ej ihåg, men så gifte hon sig på nytt med en skollärare Pettersson, så blef det "Elskepetterskan", han var en tid skollärare i St. Nöttekyrka, sedan i Brägarps.

Och otaliga, ja rent af otaliga de saker som hon under många år berättat, och såd. hon gifte och personer som hon berättat, och vad hon företagit har alltid gått i fullbordan.

Jag ^{har} i min bok Torupslegenden nämnt några om Torup som jag häst berättat om henne. Men dog året 1877 eller näst eller det var som sagt kaffekalaset gäster som alla först spridde ut ryktet om henne, sedan steg det fäst.

Hur rykten
kunna...

Sid. 3.